

РЕШЕНИЕ

№ 55

гр. Перник, 21.04.2011г.

В ИМЕТО ПА НАРОДА

Административен съд Перник, в открито съдебно заседание проведено на първи април през две хиляди и единадесета година в състав:

СЪДИЯ: СЛАВА ГЕОРГИЕВА

При участието па секретар протоколиста Т.М. по докладваното от съдията Георгиева административно дело № 114 по описа за 2011г. па Административен съд Перник, за да се произнесе взе предвид следното:

Производството с по реда на чл. 145 и сл. от АПК във вр. с чл. 118 от КСО.

Образувано с по жалба от Е.К.С.,*** против Решение на директора на РУ "Социално осигуряване" Перник № КПК-23 от 10.12.2010 г., с което е оставено в сила разпореждане № 52 от 06.10.2010г. на ръководителя на контрола на разходите на ДОО в РУСО" гр. Перник за възстановяване на парично обезщетение за отглеждане на малко дете до навършване на две годишна възраст за периода от 23.06.2008г. до 31.12.2008г. в размер па 1650.37 лв., ведно със законната лихва. В жалбата се сочи, че решението е неправилно и незаконосъобразно и моли да се отмени. Излага съображения, че не с налице хипотезата на чл. 53, ал. 4 от КСО, тъй като нормата до промяната й в ДВ бр. 100 от 2010г., в сила от 01.01.2011г. изключва детските ясли. С оглед на тона счита, че детето не е настанено в детско заведение по смисъла на КСО и КТ, поради което не с изпълнен състава на чл. 53, ал. 4 от КСО и не следва да възстановява сумите предмет на разпореждане № 52 от 06.10.2010г. на ръководителя на контрола на разходите па ДОО в РУСО" гр. Перник. Твърди, че с добросъвестна, поради което административния орган следвало да приеме, че получените суми от осигурителни плащания не подлежат на връщане. Не се явява в съдебно заседание, а изпраща писмени бележки.

Ответника по жалбата, чрез процесуалния си представител оспорва жалбата. Твърди, че детето с настанено в детско заведение и това е пречка да бъде изплатено обезщетение за отглеждане на малко дете. След като не с уведомила по надлежния ред РУСО" за промяна па обстоятелствата, свързани с постъпване на детето в детски ясли, то жалбоподателката е получавала неоснователно паричното обезщетение и дължи неговото връщане. Претендира присъждане на разноски.

От събраните по делото доказателства и изложените 15 съдебно заседание доводи, Административен съд Перник намира подадената жалба за допустима, като подадена в срок /не се представят доказателства за надлежно връчване/ и от лице, пряко засегнато от административния акт. Разгледана по същество жалбата с неоснователна.

Със заповед № V-355 от 21.09.2010г. Директора па ТИ па ПОИ с наредил извършване на проверка на Обединено детско заведение № 11 "Знаме на мира" гр. Перник, с ЕИК № 000381722. В хода на проверката контролните органи са установили, че Краси Цветанов Савов в периода от 23.06.2008г. до 31.12.2008г. с посещавало Обединено детско заведение № 11 "Знаме на мира" гр. Перник в ясленска група. Контролните органи са съставили Констативен протокол с вх. № 2 от 21.09.2010г., в

които са констатирани, че детето с посещавало детското заведение до навършване на две годишна възраст и периода на посещение. От събраните по делото доказателства е видно, че жалбоподателката е придружително писмо вх. № 13-999-25-00000013 от 11.01.2008г. отправено до Директора на РУСО" гр. Перник е депозирала молба декларация от 04.01.2008г. с искане за изплащане на парично обезщетение за отглеждане на малко дете на основание чл. 53 от КСО. С молбата-декларация молителката с декларира, че към момента на подаването ѝ детето не с настанено в детско заведение. Декларира с още, че при настъпване на промяна в декларираните обстоятелства се задължава да подаде нова декларация. Друга молба и декларация за промяна на обстоятелствата лицето не с подавало пред РУСО" гр. Перник. (лед като е извършил проверка на представените документи от самоосигуряващото се лице. органът е приел, че същото има право да получава парично обезщетение. Въпреки, че не е оформен изричен акт за отпускане на сумите, видно от становище е ичх. № 620 от 16.03.2011г. органът ежесечно с изплащал полагащото се обезщетение от ДОС на осигуреното лице, по което обстоятелство страните не спорят. Това обезщетение е изплащано и за периода от 23.06.2008г. до 31.12.2008г., като преводите са извършвали регулярно около 20-то число на месеца, видно от представена по делото служебна бележка и са постъпвали по посочена банкова сметка ***. По делото е представена молба от 08.05.2008г. от жалбоподателката до директора на ОДЗ № 11 за приемане на детето в детското заведение. Виден от ведомост за пребиваване на децата в детска ясла е, че детето с посещавало ясленска група от 23.06.2008г. до навършване надве години, а именно 28.01.2009г.. След като контролните органи са установили, че детето с посещавало детско заведение в периода от 23.06.2008г. до 31.12.2008г. и че майката не с подала декларация за промяна на обстоятелствата, ръководител на контрола по разходите на ДОО е издал разпореждане № 52 от 06.10.2008г.], с което с разпоредил жалбоподателката да възстанови полученото парично обезщетение за отглеждане на дете до две годишна възраст в размер на 1650.37лсва. Разпореждането с оспорено в срока по реда на чл. 117, ал. 2 от КСО пред Директора на ТИ на ПОИ. С решение № КНК-23 от 10.12.2010г. директора на ТП на ИЮИ/РУСХГ гр. Перник е отхвърлил жалбата срещу разпореждането.

Така описаната фактическа обстановка, кореспондира и се подкрепя от административната преписка приложена и приета като доказателство по делото.

Административен съд Перник, съгласно изискванията на чл. 168, ал. 1 от ЛПЗ, при служебния и цялостен съдебен контрол за законосъобразност, извърши пълна проверка на обжалвания административен акт относно валидността му, спазването на процесуалноправните и материалноправните разпоредби по издаването му и съобразяването му е целта на закона.

Предмет на оспорване в настоящето производство е решение на директора на РУСО" Перник, постановено по реда и при условията на чл. 117 от КСО, т. с. актът е издаден от административен орган с материална и териториална компетентност. Актът съдържа подробно изложени фактически и правни основания за издаването си. С решението с потвърдено разпореждане, с което компетентното длъжностно лице с разпоредило да бъде възстановено парично обезщетение за отглеждане на малко дете. Съдът намира обжалваното решение и потвърденото с него разпореждане за валидни административни актове, като издадени в изискумата се писмена форма и от компетентни административни органи. При постановяването им административния орган е спазил административно-производствените правила и материалноправните разпоредби.

Съгласно чл. 53, ал. 1 от Кодекса за социално осигуряване /КСО/ след изтичането на срока на обезщетението за бременност и раждане през време на

допълнителния платен отпуск за отглеждане на малко дете па майкача се изплаща месечно парично обезщетение и размер, определен със Закона за бюджета на държавното обществено осигуряване. За да се изплаща па майкача на детето парично обезщетение за срок от две години, се изисква детето да не е настанено в детско заведение - ал. 4 на чл. 53 от КСО, като майката на детето не може да получава парично обезщетение ако детето е настанено в детско заведение. Идеята на законодателя е паричното обезщетение да се получава само от майка па дете, което не е настанено в детско заведение. В тази връзка следва да се отбележи, че с промяната на чл. 53, ал. 4 от КСО, в сила от 01.01.2011г. изрично е записано, че детските ясли също са включени в детските заведения.

Главният спор между страните е относно термина "настанено" и какво се включва в него. С чл. 118, ал. 1 от Закона за здравето е предвидено детските ясли да се създават за подпомагане на семейството при отглеждане на деца до тригодишна възраст и за осигуряване на тяхното нормално физическо и психическо развитие. До 02.12.2008 г. за "настанени" в детските ясли се считат децата, които са приети от директора на заведението и са постъпили в детското заведение при спазване на реда по раздел III от Наредба № 6 от 27.02.1987 г. за организацията и дейността на детските ясли /отм. - ДВ. бр. 103 от 2.12.2008 г./. Според настоящия състав приемането на детето за отглеждане, възпитание и обучение в общинска детска ясла е настаняване по смисъла на чл. 53, ал. 4 от КСО. Детски заведения, които не са пълна държавна издръжка са например детските ясли и градини, за които се заплащат такси за издръжката на децата. По делото са приети като доказателства извадки от присъствения дневник, от които е видно, че са начислявани месечни такси и такси за присъствени дни за м. 06. 07. 09, 10. 11 и 12 на 2008г.. Таксата за посещение в детски заведения е определена в Наредба за определянето и администрирането на местни такси и цени на услугите на територията на община Пловдив. Детските заведения на пълна държавна издръжка са "специализирани институции за отглеждане на деца на пълна държавна издръжка" по смисъла на § 1, т. 4 от Закона за семейните помощи за деца. Такива са заведенията, в които на децата се осигуряват жилище, храна и облекло за сметка на държавния и общинските бюджети, без да се заплаща такса. Задължение на ползващия отпуска за отглеждане на дете е да уведоми, в случай, че детето е настанено в детско заведение. Когато работодателят, респективно РУСО", в каквато хипотеза е жалбоподателят, бъде уведомен за това обстоятелство, той е длъжен да прекрати ползването на отпуска на основание чл. 46, ал. 7, т. 2 от НРПВО. Задължението за уведомяване възниква по силата на закона. По време на ползване на отпуска за отглеждане на дете се изплаща парично обезщетение по чл. 53 от КСО. Съгласно чл. 53, ал. 4 от КСО обезщетението се прекратява и не се изплаща "при настаняване на детето в детско заведение", т.е. такова, което може да бъде или да не бъде на пълна държавна издръжка.

По безспорен начин по делото се установи, че на жалбоподателя е изплащано обезщетение за отглеждане на малко дете след подадена декларация от 04.01.2008г. до РУСО" гр. Перник, че детето Краси Цветанов Стефанов е родено на ***1. не е настанено в детско заведение, към датата на деклариране на това обстоятелство и па същата е отпуснато парично обезщетение за отглеждане на дете до две годишна възраст. Детето е прието в Обединено детско заведение № 11 "Знаме на мира" и от 23.06.2008г. до 31.12.2008г. я е посещавало редовно. Доказателства за отписване на детето от детското заведение не са ангажирани. Не се спори, че за периода от 23.06.2008г. до 31.12.2008г. на жалбоподателя е изплащано парично обезщетение в размер определен със ЗБДОО от ДОО. По делото не се спори и за това, че няма подадена друга декларация за промяна на обстоятелствата, пито за прекратяване на допълнителния платен отпуск.

Паричното обезщетение по чл. 53, ал. 1 от КСО се плаща на майката през преме на нейния допълнителен платен отпуск за отглеждане на малко дете, като на практика това е това отпусъкът по чл. 164, ал. 1 от Кодекса на труда, чисто разрешаване и ползване са регламентирани е чл. 46 от Наредбата за работното време, почивките и отпуските. А според чл. 47, ал. 7, т. 2 от тази наредба отпусъкът по чл. 164 от КТ се прекратява когато детето бъде настанено в детско заведение. Прекратяването на точки отпуск има за последица прекратяване и на паричното обезщетение, защото той е юридическият факт, пораждащ право на това обезщетение - чл. 164, ал. 3 от КТ и чл. 53, ал. 1 от КСО. Осигурителят "ЦДЛМ-Корскт"()ОД, чиито съдружник с жалбоподателката не с подал информация до РУ"СО"-гр. Перник, за прекратяване па този отпуск. Правилото на чл. 53, ал. 4 от КСО е, че паричното обезщетение не се изплаща при настаняване на детето в детско заведение, т. с. настаняването в детско заведение е правопрекратяващ юридически факт. Щом като детето Краси Стефанов е настанено в детско заведение Обединено детско заведение № 11 "Знаме па мира" гр. Перник в яслспека група, правото на майката Е.С. да получава парично обезщетение по чл. 53, ал. 1 от КСО е прекратено от датата па настаняването Щом като детето не с й отписано от детското заведение същата в случая не с имала право па следващото й се обезщетение. Обстоятелство, че детето с настанено в детско заведение е следвало да бъде декларирано от жалбоподателката и съответно взето предвид от осигурителния орган, тъй като същото е основание за прекратяване правото на обезщетение. Подписвайки молбата декларация от 04.01.2008г. жалбоподателката с декларира, че при настъпване па промяна в декларираните обстоятелства в 7-мо дневен срок следва да подаде нова декларация. В наредбата за изчисляване и изплащане на парични обезщетения и помощи от ДОО в чл. 14, ал. 1 е въведено изискването в срок 3 работни дни от промяна па обстоятелствата, свързани с изплащането па паричните обезщетения, осигурените лица да представят па осигурителите декларация по образец съгласно приложение № 12 и съответните доказателства към нея. Осигурителите представят декларацията п приложените към нея документи в съответното ТИ на ПОИ в срок 3 работни дни от получаването им. С неподаването на тази декларация същата е укрила факти от значение ча погасяване правото на обезщетение. В този случай тя е действала недобросъвестно и полученото от нея обезщетение с получено неоснователно, поради което следва да възстанови полученото обезщетение за периода фиксиран в разпореждането. За да се приеме, че с налице недобросъвестност, като основание за издаване на оспорените актове, заявителят следва да с посочил неверни факти или да не с декларира, обстоятелства, които е бил длъжен да декларира и които да са от значение за възникване, упражняване и погасяване правото му на обезщетение. В случая не са декларирани обстоятелства, които водят до погасяване правото на обезщетение. Получаването на обезщетение от държавното обществено осигуряване, при липса па основание за това. с винаги недобросъвестно поведение, защото незнанието на закона не може да обуслови добросъвестност. Добросъвестно е това лице, което действа при незнание па съществени фактически обстоятелства и това незнание не се дължи па небрежност. Незнанието па писаното право обаче не с незнание на фактически обстоятелства и освен това по правило се счита за дължащо се па небрежност. Поради -това в случая незнанието на закона не може да обуслови извод, че жалбоподателката с била добросъвестна при получаването на обезщетение от държавното обществено осигуряване, на каквото не с имала право. В резултат на нейното поведение е причинена щета па държавното обществено осигуряване, която следва да бъде поправена. Размерът па дължимото за възстановяване обезщетение пс с оспорен. Липсата на условието по чл. 53, ал. 4 от КСО е достатъчно основание за да не се

изплаща парично обезщетение за отглеждане на малко дете за посочения период и оставеното по този повод с оспореното решение разпореждане № 52 от 06.10.2010г. на ръководителя на контрола на разходите на ДОС в РУ"СО"гр. Перник за възстановяване на парично обезщетение за отглеждане на малко дете до две годишна възраст за периода 23.06.2008г. до 31.12.2008г. и размер на 1650.37лв. ведно със законната лихва. настоящия състав намира за правилно и законосъобразно. При тези фактически положения обжалваното решение, следва да бъде оставено в сила. а жалбата против него да се отхвърли, като неоснователна.

При този изход на спора и предвид своевременно направеното искане за присъждане на юрисконсулско възнаграждение, го съдят намира, че същото следва да бъде уважено на основание чл. 143, ал. 4 от АПК, във връзка с чл. 78. ал. 1 от ЗОДЖ. като жалбоподателката следва да бъде осъдена да заплати на ответника по делото 150лв. възнаграждение по Наредба № 1 от 2004г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения.

Предвид изложените съображения и на основание чл. 172, ал. 2 от ЛИК, Административен съд Перник,

Р Е Ш Е Н И Е:

Отхвърля оспорването по жалба на Е.К.С.,*** против Решение на ръководителя на РУ "Социално осигуряване" Перник № КПК-23 от 10.12.20 Юг., с което е оставено в сила разпореждане № 52 от 06.10.2010г. на ръководителя на контрола на разходите на ДОС) в РУСО" гр. Перник.

Осъжда Е.К.С.,*** да заплати на РУ "Социално осигуряване"/!!! на ПОИ гр. Перник 150 лева разноска по делото.

Решението може да се обжалва в 14-дневен срок от обявяването на страните, че е изготвено пред ВАС.

Съдия: /п/